

ԵՐԵՎԱՆԻ ՏԱՐԻ

ՄԵԼԻԿ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարվանը 6 ռուբ.
Առանձին համարները 5 կոպեկով:

Թիֆլիսում գրվում են միմիայն խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցեն. Тифлисъ, Редакция «Мелік».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլեֆոն № 253.

Պարագրութիւնը բաց է տնտեսական 10—2 ժամ
(բացի կիրակի եւ առաջօրեայ):

Յայտարարութիւնը ընդունվում է ամեն լիզուով:

Յայտարարութիւնների համար վճարում են
խառնանշխարհ տողատեղին 10 կոպեկ.
Տէլեֆոն № 253.

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

ԲՈՒՆԱԳՈՒԹԻՒՆ

Իւրաքանչիւրը մեզինք. — Ներքին ՏԵՍԻՍ-
թիւն. Նամակ Նիժնի-Նովորոսից. Նամակ
Յիւրիկովից. Նամակ Սուրաբից. Նամակ Տուրա-
պէից. Նամակ Խմբագրութեան. Ներքին լու-
սից. — ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍԻՍԹԻՒՆ. Նամակ Գեր-
մանիայից. Արտաքին լուրեր. — ՀԵՆՐԻԿԻՆԻՍ.
— ՅԱՅԱՍՏԱՆԻԹԻՒՆՆԵՐ. — ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ.
Իտալիայում:

ԻՐԱՔԱՆՁԻՐԸ ՄԵԶՆԻՑ

Յանկու-թիւններ և անվերջ ցանկու-
թիւններ: Իւրաքանչիւրը մեզինք ցանկու-
թիւն է, որ ընդհանուր կը թուլանայ տա-
րածվի ամենուրեք. և արհեստները պատ-
րաստվին ժողովրդի մէջ. և գեղարուեստը
ճաղի, և թատրոնը բարձրաւաճէ, և դրա-
մատիկները ճոխանայ նորանոր ստեղծա-
գործութիւններով, և ընթերցասիրութիւնը
մուտք գործէ մեր երկրի ամենահեռու
անկիւններում: Լաւ ցանկութիւններ են:
Սակայն որքան ջանք է գործ դրվում, որ
այդ ցանկութիւնները չը մնան լոկ ցան-
կութիւններ, այլ իրականութիւն ստանան
կենքի մէջ:

Իւրաքանչիւրը բարի ցանկութիւններ
յայտնելով սպասում է, որ մի ուրիշը
նրանց իրագործէ, իսկ ինքը ոչ մի պար-
տաւորութիւն չէ յանձն առնում իր վրա.
Նա ոչ իր սեփական աշխատանքով, ոչ իր
դրամով և ազդեցութեամբ չէ նպաստում,
որ բարի ցանկութիւնները հոգի ու մար-
մին ստանան իրականութեան մէջ:

Անցաւ ահա մի օր, անցաւ մի ուրիշը,
անցան շաբաթներ, ամիսներ և նոյն իսկ
տարիներ, իրականութիւնը մնաց նոյնը,
իսկ բարի ցանկութիւնները մնացին իրեն
մոռացված տենչանքներ և իղձեր, սպա-
սելով իրանց իրագործողներին:

Մեր հասարակութիւնը սովորել է բա-
ւականալ խօսակցութիւններով և բա-
րեմաղթութիւններով և հոգ չէ տանում
այն բանի վրա, որ գործնական կենքի
մէջ իրագործութիւն ստանան այդ բարե-
մաղթութիւնները: Եւ մինչև նա չը սո-
վորել իր անմիջական մասնակցութեամբ
նպաստել բարի ցանկութիւնների իրակա-
նաւորւն, նա չէ կարող սպասել գործնա-
կան բարերար հետեւանքների:

Սովորեցէք անձամբ գործակցել հասա-
րակաց բարոյութեանը ձեր անմիջական
մասնակցութեամբ: Մի տեղ օգնեցէք զբա-
ղւիլ, որ անապահով վիճակ ունենալու
պատճառով ստիպված է փակվել, մի ուրիշ
տեղ օգնեցէք երիտասարդին, որ ցանկա-
նում է կատարելագործվել այս և այն ար-

հեստի մէջ, երրորդ տեղում նպաստեցէք
ընթերցասիրութեանը՝ զերբայնելով գրքի
և մամուլի օրգանների մուտքը դէպի ժո-
ղովրդական հեռուոր անկիւնները, չոր-
րորդ տեղում կազմակերպեցէք ընկերակ-
ցութիւններ արգիւնադրական նպատակ-
ներով և այլն:

Երբ որ մեզինք իւրաքանչիւրը պարտա-
ւորութիւն կը վերցնէ իր վրա մի որ և է
բարի գործ իրականացնելու կենքի մէջ,
այն ժամանակ իսկապէս կը բեղմնավորվի
կենքը, կը հարթվի կուլտուրական առա-
ջագիծութեան ճանապարհը և կը սկսեն
կենքի մէջ երեւալ նորանոր կուլտուրա-
կան հրահանգներ:

Իւրաքանչիւրը մեզինք պէտք է ինքը
գործէ, փոքր թէ մեծ չափով ուրիշի վրա
չը գցելով գործը, ինչով որ կարող է օգ-
տաւէտ լինել — անձնական աշխատանքով,
գրամով, աշակցութեամբ:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍԻՍԹԻՒՆ

ՆԱՄԱԿ ՆԻՇՆԻ-ՆՕՎԳՐՈՐԴԻՑ

(Նիժնի-Նովորոսիսի տնտեսական)

Յուլիսի 28-ին

Յուլիսի 28-ից մինչև օգոստոսի 5-ը այս-
տեղ վաճառքի ամենատար, ամենաբազմա-
մասնակն է: Այդ վաճառքի տար ժամանակամի-
ջոցի սկիզբը, այսօր՝ արդէն ցոյց է տալիս մո-
տաւորապէս, թէ ինչ գոյն է ունենալու ներ-
կայ տարվայ տնտեսական աշխարհը գործունէ-
թեան տեսակէտից: Օրինակ՝ Միքիլի եւ Վօլգայ
գետի չըջանի ամբողջ տարածութեան վրա այս
տարի ցորենը չափ առատ եւ լաւ է դուրս ե-
կել, չնորհիւ յորդառում իր ժամանակին եկած
անձրեւների, այս ուրախայի հանգամանքը ա-
ռիթ է տալիս գնողներին մեծ յոյս տածել, որ
կարող են աշուճել եւ ձմեռը լաւ վաճառք ու-
նենալ, ուստի ապրանք են առնում անցեալ
տարուց աւելի գումարի իսկ տնտեսական
գնողների մի մեծ մասը, յայտնի է, որ Միքի-
լից եւ Վօլգայի չըջանից է դալիս ինչ վերա-
բերում է Գովկասին, Անդրկասպեան եւ Պարս-
կաստանի կողմերի գնողներին, դրանք ցորենի
առատութեան առհասարակ նշանակութիւն չեն
տալիս, եւ նրանց ապրանքների պահանջը ա-
մեն տարի լինում է մի եւ նոյնը:

Լուչարութեան արծառի է հետեւեալը, որ
եւ կարողացայ իմանալ տնտեսական կոմիտե-
տից: Այս տարի առանձին աչքի է ընկնում մեծ
թիւ օտարազգիների տնտեսական գալը. — այս-
պէս, մինչև յուլիսի 28-ը, որը դեռ չափ կա-
նուխ է, օտարազգիների թիւը 400-ից աւելի
են հաշուում, որի կէսը կազմում են Պարսկա-
ստանից եկածները: Այս տարի, չնորհիւ արեւե-

կան — չինական նոր երկաթուղային գծին, նը-
կատվում է մեծ թիւ չինացիների գալուստը, —
մինչև այսօր նրանց թիւը 30-ից աւելի է,
սրանց մեծամասնութիւնը բաւական լաւ է
խօսում ռուսերէն եւ վաճառքի են հանում
չինական մետաղէ կտորներ եւ ուրիշ չինական
բանեւածքներ:

Օտարազգիների թիւում կան նաեւ անգլիա-
ցիներ, ֆրանսիացիներ, գերմանացիներ եւ թուրք-
հայտաւներ եւ մինչև անգամ Ամերիկայի
Միացեալ-Նահանգներից զաղաքացիներ, ինչպէս
եւ Հարաւային Աֆրիկայից անգլիական հպա-
տակներ: Օտարազգիներից մի քանիսը, ինչպէս
կարողացայ իմանալ, սկզբում բոլորովին մե-
ծել են վաճառք անցադրային տուրքը, որը սահ-
մանված է բոլոր տնտեսական եկողների հա-
մար: Նրանք այդպիսի տուրքը չեն հասկանում
եւ ծիծաղում են, քանի որ նրանց երկրում
այդպիսի ոչ մի վճար կարող չէ տեղի ունենալ:
Յուլիսի 25-ին տնտեսական պատիւ էր ու-
նեցել տեսնել իր մէջ Մեծ Իշխան Կոնստան-
դին Կոնստանտնուպոլիսից: Նորին Բարձրութիւնը
կայարանից ուղղակի նստեց ելեւթուրական վա-
գոնը եւ իր հետ ունենալով տնտեսական կա-
ռավարիչ Խարոն Բ. Փրեդերիկսին, տնտեսական
կոմիտեի նախագահ պ. Եստոնիսկին եւ իր
շքաւումը, — որոնց հետ ման եկաւ տնտեսական
պալատը վաճառատեղերը: Նա այցելեց Գլխա-
ւոր Տան պառսաժը, Բրադիեան պառսաժը եւ
պալատը մօշայի գիծը, որտեղ նա ձեռք բերեց
իր համար մի քանի իրեր:

Սպառող ընկերութիւնների (Потребитель-
скія Общества) ապրանք գինը այս տարի
պիտի սկսվի յուլիսի 29-ին կայանալիք ընդհա-
նոր ժողովից յետոյ: Այդ ընկերութիւնները,
որոնց թիւը հասնում է 100-ի մօտ, մեծ գու-
մարների ապրանք են առնում, ուստի այս եր-
րորդ տարին է, որ նրանք հաւաքական ոյժով,
միացած պայմաններ են կազմում վաճառական
ֆիրմաների հետ եւ բոլորն էլ մի եւ նոյն գնորդ
ապրանք առնում: Այդ ընկերութիւնների ներ-
կայացուցիչները արդէն հաւաքվել են եւ ըն-
կերութեան բերքում արդէն 46 ընկերու-
թիւններից ստացվել է ծանուցում ապրանք
գնելու մասին: Եւ ահա այսպէս, հաւաքական
ոյժով այս ընկերութիւնները մեծ գումար-
ների օգուտներ են ստանում է ժամ ապրանքներ
գնելով, մինչդեռ առաջ առանձին-առանձին գը-
նելով, ինչպէս գնորդ էին ապրանք գնում: Այս
տարի այդ ընկերութիւնների հետ միացել են
եւս երեք մեծ՝ միլիոնաւոր չըջանութիւն (0-
бортъ) ունեցող ընկերութիւններ, որոնք են՝
Սօրմովի, Պուդովի եւ Անդր-Բայկալեան եր-
կաթուղային գծի ընկերութիւնները: Ընդհա-
նապէս Մոսկվայի վաճառականները աւելի շատ
են բերել ապրանք այս տարի եւ յոյս ունեն
անցեալ տարուց աւելի լաւ ծախել, եւ գուցէ

նրանց յոյսերը արդարանան, որովհետեւ տնտե-
սական սկիզբը ցոյց է տալիս, որ գնողներ
չափ աղետ է լինեն եւ աւելի մեծ պահանջ-
ներով:

Ինչպէս յայտնի է, տնտեսական մենք ու-
նենք հայոց եկեղեցի, որտեղ յուլիսի 20-ից
արդէն սկսվել է ժամերգութիւն: Ինչպէս կա-
րողացայ իմանալ այսօր, պատարագի ժամա-
նակ, Նոր-Նախիջեանից եկած հայր Խումա-
չեանի ծանուցումից, Աստուածային վիճակաւոր
առաջնորդի կարգադրութեամբ այլ եւս չը
պիտի ման գան եկող քահանայները դռնէ դուռն
ընկնելով եկող հայերի նօթերները, որ մի շատ
աղետ սովորութիւն է, այլ բարեխղճաբար բո-
լոր եկող հայերը իրանք պէտք է տան իրանց
կամաւոր տուրքը եկեղեցու պ. երէցփոխին:
Եւ այդ շատ հասկանալի է, որ այդպէս լինի.
չէ որ հայ եկեղեցի է, եւ այն էլ պատուաբեր
պատմական հազոյն անցեալով, մի բան՝ որ
արդէն հասկանալի է թէ մենք հայերս պարտ
ենք հոգալու եկեղեցու պայծառութեան վրա,
ինչպէս եւ հայ քահանայների եւ սպասաւոր-
ների ծախքը: Ցանկալի է, որ եկող հայերը
ուշադիր լինեն մեր եկեղեցուն եւ չը խուսա-
փեն իրանց կամաւոր տուրքերից:

Ղ. Գեմեյսեան

ՆԱՄԱԿ ՑԻՆԻՎԱԼԻՑ

Յուլիսի 30-ին

Յուլիսի 28-ին տեղացի սիրողները ներկա-
յացում տուին յօգուտ հրկիզեալ հրէաների
Ներկայացրին վրացերէն երկու վօթվիլ եւ Ա-
պուլտիսի «Сумасшедши» պիէսը, խելագարի
դերը խաղաց Պապեանը շատ աշուղ եւ արժա-
նացաւ հասարակութեան բուռն ծափահարու-
թեան: Պ. Պապեան նոյն իսկ հրեհի ժամա-
նակ ամեն կերպ օգնում էր հրկիզեալներին՝
նետեղել իրան կրակի բոցերում, չը խնայելով
նոյն իսկ իր անձը: Ներկայացումից զուտ ար-
դիւնը եղաւ 100 ռուբլի եւ յանձնվեց կօմի-
տէտին:

Մի քանի խօսք հրկիզեալ հրէաների բարեւ-
րից: Անցեալ անգամ (ինչպէս եւ ամեն օր)
հրէաներին թխած հացը բաժանելիս, նրանք
միայնակ աղաղակ բարձրացրին ու յայտնեցին
կօմիտեի միւս անդամներին, որ կօմիտեի
հայ տնօրէնի ձեռքով այլ եւս հաց չեն ընդու-
նելու: Աւելացրին նոյնպէս, որ հայերը եւս առ-
մենում հայերի եւ ոչ մի կօպէկ: Այստեղի պ.
պրիստաւը եւ կօմիտեի միւս անդամները շատ
զարմացան, թէ արդեօք ինչ է պատճառը հրէա-
ների աղմկվելուն, քանի որ մինչև օրս հանգիստ
էին եւ ոչինչ չէին յայտնում: Բայց պատճառ
հետեւեալն է՝ հրէաների մէջ մի պարտն, որ
յայտնի է իր խռովարար եւ անհաշտ բնուո-

սեմ, որքան իր անգոր եւ անյազուրկ իղձը:

Եւ այդ յարատեւ փոթորկված հոգին դուրս
է թափել իր գերբնական երազների դիւթական
պտուղները ինչպէս մի հրաբխային լեռ առա-
տաձեն մօր, բարի ոգու վեամ ինքնամոտա-
ցութեամբ: Համայնքներ ու քաղաքներ, եկե-
ղեցիներ ու հասարակական այլ հաստատու-
թիւններ աշխատել են մասն ունենալ հակա
հանձարի թափած գանձերից: Եւ ով մի բան
ուրի Անջլեյից, ում աղմկվել է որ եւ է կեր-
պով նրա մեծ անունը կապել իր անունը,
նրա դուռն այսօր թափում է գեղարուեստա-
ւէր ու խոստովանում մի բազմութիւն: Հռօմում
Saint Pierre aux liens մի սովորական եկեղե-
ցի է, բայց ամենայն օր լի է ուխտաւորներով,
որովհետեւ այնտեղ է Միքել-Անջլեյի հուշակա-
ւոր «Մովսէսը»:

Իմ այցելած օրը՝ մի անձրեւոտ ու խոնաւ
օր, եկեղեցուն բազմութիւն օտարականներ կան
Ամեն մի նոր մտնող առանց ուշք դարձնելու
եկեղեցու ճօն դարձրել վրա, ուղիղ դէպի
մայր սեղանի աջ կողմն է դիմում, ուր նստել
է Մովսէսը՝ անապատների իշխանը: այնպէս՝
ինչպէս նա ներկայացել է Միքել-Անջլեյի երե-

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԻՏԱԼԻԱՅՈՒՄ

(Ողբերգի թողուցիկ տպագրութիւններ)

XXIII

Իտալիայում ճանապարհորդելիս մարդ ամ-
բողջ օրեր եւ շաբաթներ ապրում է այն մեծ
հոգեկան հետ, որոնք այդ երկրի միտքն ու
զգացողութեան են ներկայացնում: Միքել-Անջլե-
յի, Լաֆայէի, Դանտեի եւ ուրիշները կարծես ըն-
կերանում են ճանապարհորդին, նրա հետ թա-
փառում իրանց յիշատակներով ի վայրերում
եւ փափում են նրա ականջին վսեմ խոսքեր,
դիւթի ներշնչումներ: Անկախել է իտալական
գեղարուեստի մասին թէկուզ մի քանի տող
դրել առանց երես առ երես հանդիպելու այդ
մեծ դէմքերից մէկն ու մէկի հետ: Ամենամեծ
հանդիպում եմ գրում այսօր Միքել-Անջլեյի եւ
նրա հուշակաւոր Մովսէսի մասին:
Արդարեւ զարմանալի է Միքել-Անջլեյի գե-

րութեամբ, որը միշտ ցանկանում է ամեն հասարակական գործերում իր քիթը խրել, տնայապանքան նրան հանգիստ չէ տալիս, թէ ինչու ինքը կ'օրհնէր անգամ չէ եւ ինքն չէ բաժանում հացը իր սիրելի հրէաներին, այլ մի հայ է. նա իր համախոհների միջոցով ազմկում է հրէաներին, տարածելով հայերի մասին հազար ու մի տեսակ անհիմն լուրեր:

Անցեալ օրերս եկաւ գաւառապետը եւ այդ պարոնը յայտնեց գաւառապետին, որ հրէաները չեն ցանկանում հայերի եւ ոչ մի կօպէկ նուիրատուութիւնը: Գաւառապետը շատ զարմացաւ եւ հարցրեց պատճառը: Նա յայտնեց, որ իրենք թէ հայ անգամները անպատիւ բան են համարում հրէաներին օգնելը եւ վատ լուրեր են տարածում իրանց մէջ հրէաների մասին: Գաւառապետը իմացաւ գործի էութիւնը, միւս օրը կանչեց այդ պարոնին եւ խիստ յանդիմանեց նրան ժողովրդին ազմկելու եւ անհիմն լուրեր տարածելու պատճառով եւ ասաց, որ հայ անգամները այնպիսի պատուաւոր մարդիկ են, որ այդպիսի անպատիւ բան արած չեն լինի: Անցեալ անգամ «Մշակ»-ի «Գիրականօրհայ զրոյցի» մէջ շատ իրաւացի էր նկատած, որ թուրքը, վրացին եւ նոյն իսկ հրէան էլ այնպէս են կարծում, որ եթէ հայն չը լինի, այն ժամանակ երկիրս զրախ կը լինէր եւ իրանք էլ բախտաւոր կ'ապրէին: Բայց մենք այս կասեմք, քանի որ նրանք այդպիսի, այժմ ամբողջ վաճառատնութիւնը, ստեղծուող անցաւ հայերի ձեռքը, ահա սա է անհամագոյնութիւնը:

Մենք չէինք ուզում հրապարակով յայտնել ժողոված փողերի գումարը բոլոր ազգութեան, բայց ստիպւած կ'ստանանք. երբ դործը յայտնող հասցրին իրանք հրէաները: Այժմ ժողոված է ընդամենը 600 ռուբլի. այդ փողերից 12 ռուբլին հաւաքւած է մնայած 200 տուն հրէաներից, ընթէ հրէաները հայերի նուէրները չեն ուզում ընդունել, ապա տեղը ինչն է մնալու, մնալու է մի այնպիսի ծիծաղելի գումար, որ իրանք նուիրողներն էլ կը սարսափեն: Բացի դրանից, հրդեհի ժամանակ աւելի հայ երիտասարդութիւնը օգնեց հրէաներին՝ ազատելով կրակի բոցերից նրանց գոյքը եւ պահպանելով նրանց աւազակ օսերից, ինչպէս հրէաները իրանք խոտովումնեցին. ապա հայերը եւ հայ անգամները ինչ մի առանձին նպատակներ պիտի ունենան, բացի այն, որ ոգեւորված են քրիստոնէական բարձր գաղափարով, որը Մովսէսի գաւառների համար միանգամայն անմատչելի է: Ուղղաբար պարոնը ուզում էր, որ մեր երկու քրիստոնէական ազգութեան մէջ խոռովութեան սերմեր ցանէ եւ բոլոր գործը խախտէ:

Բայց, փառք Աստուծոյ, գտնվեցին խելացի մարդիկ իրանց հրէաների, ինչպէս եւ կ'օրհնէր անգամները, որոնք հասկացրին, որ հրէաները լաւ չեն անում, որ անիրաւութիւն է նրանց կողմից այդպիսի քայլեր անել: Այժմ մի քանի օր է հրէաները խաղաղվել են: Կ'օրհնէր շարունակում է գործել եւ նուէրներ ընդունել:

Ծիփնվալցի

ՆԱՄԱԿ ՍՈՒՐԱՄԻՑ

Յուլիսի 29-ին

Այս տարի Սուրբաբ գեղարուեստի բունն է գտնել եւ գիտէք ինչպիսի գեղարուեստի իր գարգացած ճաշակը այլ եւս չէ տանում: զանազան անմիտ փողովիների ներկայացումը, այլ ուզեց վերջապէս մարդամէջ դուրս գալ:

Լակայութեանը Այցելուները նստած կամ կանգնած՝ ակնապիշ դիտում են արձանը, հազիւ լսելի փափուկով յայտնում են փոխադարձ օգուտներով: Երբ ժամերով մնում են քարացած այս համարօրէն պերճախօս մարմարէ զանգուածի առաջ: Արդարեւ Մովսէսը դարերի լատարի միջից դուրս է օղողել եւ ցցվել է այնտեղ իր իշխանական եւ մարգարէական բոլոր վերնութեամբ: Անապատների թափառական ցեղերի ծեր ու վիթխարի նահապետը պատրաստվում է վեր կենալ նստած տեղից, արդէն ձայն ձեռքով հաւաքել է իր վերարկուի լայն փէշերը եւ անվով բռնել է տասնամարանայ պատուիրանի տախտակները, կիսով չափ յենվել է մի ոտքին, որ ծալվել է թեթեւ կերպով: Դա մի իսկական հովիւ է, յաղթ իրանք ծածկված է մի երկար թիկնոցով, որ հարուստ ծալքերով իշխում է ծնկների վրա, բաց թողնելով աջ ոտը ծնկից վար: Սրունքի վրա երկուսն է զանկապանք: Բազուկներն եւ ձեռքի թափերի վրա անասամբական ճշդութեամբ գծագրվում են մանուածապատ երակները, իսկ ջրուտ կուռը ասեւ ձուլված է երկաթից: Նաեւ իշխում, մարդ սպասում է, թէ ահա նա

Եւրօպայի ճրագից ինչն էլ լոյս ստանալ: Ուրեմն, բռնել անմիջապէս Շէքսպիրի պոէզի: Բայց արտիստ Յովհաննիսեանը, հակառակ ժողովրդի այդ բուն ցանկութեան՝ համեստութիւն համարեց նրա ճաշակագիտական զգացմունքներին բաւականութիւն տալու համար հայերէն չը գիտող սիրողների մասնակցութեամբ դնել ոչ թէ «Համիւտ», այլ «Քինո» թէւեւ վերոյիշեալ արտիստը եւ իր խաղը այնպէս ասած արտակրիտական են, բայց յամենայն դէպս մենք մեզ թոյլ ենք տալիս մեր հիացմունքների հետ արտայայտել նաեւ, եթէ կարելի է, մի քանի նկատողութիւն:

Այսպէս, ուրեմն, պ. Յովհաննիսեանը Սուրբաբում խաղաց «Քինո» Բայց ներքի ինձ հարցնել հէնց իրանից՝ ինչպե՞ս էր այդ «Քինո»-ն: Եթէ մի բան խաղացվում է, արդեօք հէնց իրան դերասանի հաճոյքը համար է, թէ ժողովրդին բան հասկացնելու: Եթէ առաջինն է, այն ժամանակ թողէք խնդրեմ հասարակութիւնը, ինչո՞ւ էք նրան ձեր անձնական հաճոյքը համար ժամովաճառ դարձնում: Իսկ եթէ երկրորդն է, ապա պ. Յովհաննիսեանը իր անդիտականներին քանի հոգով կարողացաւ «Քինո» հասկացնել:

Զարմանալի հիւանդութիւն կայ մեր ասպարէզ նոր դուրս եկող դերասանների մէջ՝ սկսել անպատճառ բարձրից ոչ միայն կենտրոնական, այլ եւ Սուրբաբի պէս տեղերում, եւ հէնց այդ հիւանդութիւնն էլ լինում է նրանց մահվան պատճառը: Բժիշկներ չը կան զարմանելու համար:

Ճիշտ է, պ. Յովհաննիսեանը ուշադրութիւն չէ դարձնելու այս նկատողութեան վրա, որովհետեւ երեւի «միշտ էլ թեւ էլ հասարակական կարծիքի վրա»: Ուրիշուր էնք տալիս պարոն արտիստին ուշադրութիւն դարձնել նոյն իսկ որ եւ է գիմնալիստի ամենահասարակ ծափի:

Շ.

ՆԱՄԱԿ ՏՈՒԱՊՍԵԻՑ

Յուլիսի 10-ին

Թիւրքահայերի գաղթականական մի հատուածն էլ պատապարված էր Տուապսէից 60 վերստ հեռավորութեամբ դէպի արեւելահայաստան: Բանեան չըլանի Մայկօղի բաժնի 5 գիւղերում, այն է՝ Սոյթա, Ղազարա, Կարտախ, Գուրբիկա եւ Գուլիկա գիւղերում:

Այս գաղթականութեան սկիզբը եղած է 1880 թիւն. այդ 5 գիւղերում կան բնակած մօտ 400 տուն հայ ժողովուրդ, որոնք պարագում են եգիպտացորենի, ցորենի եւ ծխախոտի մշակութիւնով, նոյնպէս եւ անասնապահութիւնով, որովհետեւ սարահարթեր շատ խոտաւէտ են: Առաջին երեք գիւղերը ունեն փայտեայ փողերի կեկեղից եւ իրանց հետ գաղթած քահանաներ, շատ սակաւ կրթութեամբ:

Ահա մօտ չորս տարի է, որ չըլանի գլխաւորից առաջադրվում է թողնել զօրքերի հողը եւ հեռանալ, բայց դեռ գործը անորոշ է:

Բնական ժամանակ այդ փոքրաքանակ գաղթական ժողովուրդը անուշադիր եւ անխնամ էր թողնում, բայց ահա չորրորդ տարին է, որ պարբերաբար ամեն ամառ չըլում է ամբողջ Զօրնօրեան նահանգում եւ Կուրանի չըլանի այս մասում Գուրբիկայից նշանակված գործակալ երիտասարդ Յովսէփ քահանայ Ասիլբաղանցը, որից, ինչպէս լսում ենք, գիւղացիները գոհ են. քահանան մնում է նրանց մէջ օրերով, հոգեւոր խրատներ է տալիս, յորդոս

կը վերկենայ, ոտքի կը կանգնի, որոտալով դուրս կը թափէ, ինչ կուտված է արտում, ինչպէս մութ ամպերից ձայնող փոթորիկ: Նրա զայրացած ու մռայլ դէմքը դարձած է դէպի ձայն եւ նա նայում է այնպիսի չեղումով, աչքերի մէջ այնքան զայրացող կենդանութիւն եւ եռանդ կայ, որ մարդ սկսում է նայում է դէպի նոյն կողմը, ուր նրա չեղումի հայեցողն է սեւեռած: Թւում է՝ թէ այնտեղ, դաշտավայրի հեռուոր հօրեղծի վրա պիտի երեւան հրէաները, անհաստ ու արծաթաւոր, որոնք աստուածային օրհնութիւնն ու երկրի զրել են ոսկէ հորթի ոտների տակ եւ անվան, ամօթի եւ դարչութեան տօնն են կատարում: Եւ անկարելի է մի քանի անգամ չը նայել դէպի այն կողմը, ուր նայում է Մովսէսը: Պատրանքը զարմանալի է. փոթ չէ, որ մի քանի անգամ տեսնում են հրէաների ոսկէ հորթի տեղ եկելիցու մի աստուղը երկու սրններով, փոթ չէ, որ եկելիցու կամարների տակ դաշտ ու հօրեղծն չը կայ, բայց էլի նայում են ճիշդ այնպէս, ինչպէս մարդ նայում է մի կողմ նայող բազմութեան հետ, կամ անդիտակցաբար վազում է փախչող ամ-

րում է, զգուշացնում է օրհնել հակառակ բան չը գործել: Մասնաւոր որ ուրիշ գործակալների նման միայն վիճակային հասոյթներ չէ պահանջում, այլ եւ երէցփոխական եւ քահանայական գեղծութիւնը տեղի ու տեղը ընկնում վերջացնում էր: Ինչպէս այսօր չը գիտէին հաշուաւորանքներն ու չափաբերականների գործածելը, այժմ այդ բաների հետ բաւական ծանօթացել են յիշած տեղերի հայերը:

Վ. Ղաւապեան

ՆԱՄԱԿ ԽՄԱԳՐՈՒԹԵԱՆ

Թիֆլիս, յուլիսի 31-ին

Արդէն մի քանի տարի է, որ Թիֆլիսից մօտ 15 վերստ հեռավորութեամբ դէպի հիւսիս Թլ-լովանի գիւղը դարձել է ամարանոց: Այդ ամարանոցի գիւղը հիւսիսային է. նա գտնվում է բաւական բարձր կանաչադաղ սարահարթի վրա: Հիւսիսից կիսալուսնի ձեւով չըլապատված է անտառապատ լեռնով, որը եւ պաշտպանում է ամարանոցը հիւսիսային քամուց, իսկ հարաւից եւ արեւմուտքից բաց է: Ամարանոցին աւելի գեղեցիկութիւն են տալիս նրա մէջտեղ գտնվող անտառով ծածկված ձորը, ուր եւ հոսում է մի սառն աղբիւր եւ նոյնպէս մի անտառապատ թուռ, որ ամարանոցաւորների համար զրօնաւայր է:

Թլլովան գիւղը փողերի է, 6-7 ընտանիքից բաղկացած: Ամարանոցից երեւում են թէ Թիֆլիսը եւ թէ նրա չըլապալում գտնվող մի քանի գիւղերը: Հողը պիտանի է թէ բանջարանոցներ եւ թէ պտղատու ծառեր զարգացնելու համար: Այդտեղ մի ոմն Պօպով պարագում է մի քանի տարուց ի վեր մեղուաբուծութեամբ եւ մեծ աջողութեամբ է տանում գործը: Տեղ տեղ կան ջրի աղբիւրներ, գետից քիչ խորութեամբ փողերից դուրս է գալիս պիտանի եւ զարգացանք վուր: Ամարանոցից բարձր գտնվում է մի անագին աղբիւր, որ կարելի է մեծ յարմարութեամբ բերել ամարանոցը, եթէ ամարանոցատերերը ցանկանան: Դէպի ամարանոց ճանապարհը անցնում է թէ Դիլլով գիւղի միջով եւ թէ դաշտով եւ այդ 15 վերստ ճանապարհը ոչ թէ ձանձրացուցիչ է, այլ այնքան գեղեցիկ տեսարաններ կան, որ մարդ միայն զուարճութիւն է զգում:

Բայց ինչո՞ւ մինչեւ այժմ անյայտ էր մնում Թիֆլիսից այդքան մօտ գտնվող այդ գեղեցիկ եղը:

Այդ տեղը պատկանում է եղել իշխան Մաղայօղներին եւ նրանց ամրոյն է եղել: Այդտեղ ունեն նրանք եւ մի փողերի կեկեղից եւ տօնասրահի զամբարան, ուր կան եւ մարմարեան գեղեցիկ արձաններ: Ունեն եւ քարերից կառուցած ապարանք: Հանգստանքները այնպէս են դասաւորվում, որ Մաղայօղները ստիպված են լինում այդ կայունները կիսել եւ լաւ մասը գրաւ դնել: Զը կարողանալով ազատել իր ժամանակին գրաւը՝ կայունները ենթարկվում է ամբողջ եւ անցնում է իշխանութիւն: Ելանք Սիւրհանօղայի ձեռքը, որ եւ կայունները բաժանում է փողերի հողաբաժինների, ամեն մի բաժինը բաղկացած 600 սաժէնից եւ վաճառում է մասնաւոր մարդկանց, ինքն էլ իր համար մաս վերցնելով: Հողաբաժին գտնողների մեծ մասը հարուստ հայեր են եւ այլ եւս վաճառելու հող չը կայ եւ եղանակներ գնելը զգալի կերպով բարձրացել են: Սակայն այժմ, Մաղայօղներն էլ, հետեւելով Սիւրհանօղայի օրինակին, իրանք էլ սկսել են իրանց հողերը մաս մաս վաճառել, բայց նրանց տեղը շատ էլ յարմար չէ ամարանոց չինելու համար: Ամենալավ մարդ տեղը Սիւրհանօղայի մասն է, որ արդէն վաճառված է մասնաւոր մարդկանց, թուով մօտ 150 հոգի:

Այժմ շատ գեղեցիկ եւ եւրօպական ճաշակով շինված են արդէն երկարկամի իննը տներ, ուր եւ ապրում են ընտանիքներով իրանք տանտէրերը:

բոլի հետ

Հարուստ ու թաւ միւրուքը, որ թափվել է մինչեւ ծնկները, կախկախվել է ողոր, ողոր հաստ պատրոյգներով, իսկ դէմքն ասում է, թէ այդ ծեր ստի մէջ այնքան գայրոյթ է կուտված, որ բաւական է զգալու: Եւ ինչպիսիք ամբողջ իր ամենամաք գոտիներն են: Եւ այդ զայրոյթը վիւրգէր, թեթեւամիտ բնկումն է, որ յատուկ է երիտասարդ, անշրջահայեաց զուլաներին: Դա գիտակցական է ու անաւոր եւ ամբողջ դէմքը կարծես ուզում է ասել՝ «էլի...» ան թշուառականներն:

Դա մի հովիւ է, բայց մի եւ նոյն ժամանակ մի մարգարէ, մի դատաւոր, մի արքայ: Ամբողջ հրէութիւնն է նա, անկուռ, անխորտակելի, որ քաջ է տալիս իր գոյութիւնը կենսի անապատներում, ինչպէս Մովսէսն իր այս բազմաթիւ վերարկուն, երբեք չը յոգնելու, երբեք չը ձանձրանալու համար: Դա այն դէպքերից մէկն է, որոնք մի գերագոյն ներշնչութիւնով զարմուրդի ու քանդակ պարուն են յանձնառնում երկրի առաջ երկնիկ դարձնել մի ժողովուրդ հակառակ այդ իսկ ժողովրդի կամբ: Եթէ ճշմարիտ է, որ մի մարդ կարող է իր

ծանկանում ենք, որ ամարանոցաւորներն են եւ եռանդով աւելի զարգացնեն այդ հիմնված ամարանոցը, որը ապագայում չէ գերազանցէ Թիֆլիսի չըլապալում գտնվող ամարանոցներին:

Ա. Լաւապեան

ՆԵՐՔԻՆ ԼՈՒՐԵՆ

Մեզ հաղորդում են, որ վաղը ճանապարհկնում Թիֆլիսից դէպի Սուրբաբի գաւառ ճանապարհորդների մի խումբ, որ նպատակ դրել բարձրաւար Արարատ տարի գլուխ ճանապարհորդող խումբը վերցնում է իր լեռնային ճանապարհորդութեան համար կուռ բոլոր անհրաժեշտ պարագաները: Սակայն, որ տեղացիները իրանց ցուցումներով պատէին այդ խմբին, հաղորդելով անհրաժեշտ տեղեկութիւններ ճանապարհների եւ տեղանշաններին մասին:

Մենք ստացանք հետեւեալ հեռագիրը չուրց. «Այսօր հանդիսաւոր կերպով եւ բազմաթիւ հասարակութեան ներկայութեամբ բացվեց Ս. հաննէս Ժամհարեանի անուան քաղաքային լանդանոցը»:

Մօսկվայում ձեռնարկվում է մի նոր տարակութիւն, որի նպատակն է ծառայողական գործական արդիւնաբերութեան կառավարման համար: Նոր հաստարակութիւնը պէտք է «Տնայնագործ» անունը: Գործի գլուխ կանգնել լինի Մօսկվայի խոշոր գրաստներներից մի որ յայտնի է իր գործունէութեամբ անասնաբուծական արդիւնաբերութեան զարգացման գործում:

Մայրաքաղաքի հասարակական ժողովարանից մէկ միջնորդութիւն է յարուցել կառավարութեան առաջ, որով թոյլտուութիւն ինքուր հաստարակելու այն անձանց անուններ, որոնք արտաքաղաք են ժողովարան թողնալով մէջ խաղաղութիւններ գործի համար:

Երկրագործութեան եւ պետական կայունների միջնորդութեան դէպարտամենտի ժամանակներից մէկի կառավարիչ իշխան Ս. Սարկիսի, որ անցեալ տարի ուղարկված էր ծովափերը հետազոտութիւններ կատարել գեկուցեց միջնորդութեանը, որ անհրաժեշտ ունենալ Բաթումի չըլապալում մի հողաբան նարինջի, կիւրծի եւ առանձնապէս մանրէրին տնկարաններ հիմնելու, ինչպէս նա օտար եւ օգտաւէտ բույսերը մեր երկրում ձեցնելու փորձեր կատարելու համար: Որ հետեւ երկրագործութեան եւ պետական կառավարման միջնորդը այդ մտքը իրագործելու համար կ'օգտաւէտ բույսերը մեր երկրում ձեցնելու փորձեր կատարելու համար: Որ հետեւ երկրագործութեան եւ պետական կառավարման միջնորդը այդ մտքը իրագործելու համար կ'օգտաւէտ բույսերը մեր երկրում ձեցնելու փորձեր կատարելու համար: Որ հետեւ երկրագործութեան եւ պետական կառավարման միջնորդը այդ մտքը իրագործելու համար կ'օգտաւէտ բույսերը մեր երկրում ձեցնելու փորձեր կատարելու համար: Որ հետեւ երկրագործութեան եւ պետական կառավարման միջնորդը այդ մտքը իրագործելու համար կ'օգտաւէտ բույսերը մեր երկրում ձեցնելու փորձեր կատարելու համար:

Կառավարիչ սենատը բացատրեց, թէ հանգստանալու իրաւունք չէ տուած միջնորդներին սեփական իշխանութեամբ քաղաքային

մէջ մարմնացնել մի ամբողջ ժողովուրդ, հոգին, նրա բոլոր առաքելութիւններն ու թիւնները, պաշարող եռանդն ու անհրաժեշտ ծով կամը գոյութեան կուռ մէջ, անհրաժեշտ խոտութիւնը իր գոյութեան ուղի հարթելու համար, աւերածի անողորմ վնասութիւնը, երբ պէտք է վերցնել մէջտեղ արգելներ գերագոյն նպատակին հասնելու մար, ապա համարձակ կարելի է ասել, որ Մովսէսից զերեւ է իր Մովսէսի մէջ ամեն հրէական ազգի էութիւնը, նրա հոգին: Իրեն ծեր նահապետի հայ զարմանալի գեղեցիկ խումբ, որ վրա հիշայ ժողովրդի եռանդ, յամառ, անքննելի, զգում են, որ այդ վիթխարի ծերունին հարկւր անգամ չը լող է զայրոյթից փչել իր տախտակների ձեռք է բերել այնքան նեղութիւններով եւ իր անգամ Միսայ կը բարձրանայ նորերը լեռն: Եւ նա կը տանէ, կը փրկէ իր ժողովուրդը, փոթ չէ, եթէ էլ մի քանի հարկ ժողովրդի բացվել իր առաջ: Միջնորդութիւնը սէւը հրէական ազգն է եւ իր անապատային խոտախրտ, վրէժիւղի ծովան միաժամանակ

Ա. Աւարանեան

դուռնների այն միջնորդութիւնները, որոնք
են այն անհատականութիւնները, որոնք
պարտաւորութեամբ են ըստ իր կառավարութեան
տալիս, եւ մի եւ նոյն ժամանակ պարտաւորու-
թիւն է դնում նախնազապետների վրա, որ այն
դէպքերում, երբ նրանք յիշված միջնորդու-
թիւնները կը համարեն տեղական կարիքների
ընդմիջ դուրս, այնուամենայնիւ ներկայաց-
նեն ղեկավարութեան նախնազապետ-
ների ղեկավարութեան, իսկ մնացած դէպքե-
րում ուղարկեն համապատասխան միջնորդու-
թիւններին:

ՆԱԽԸՄԻՐԸ մեզ դրոււմ են. «Բազուկից եւ այլ
տեղերից կեած սրկանների մի խմբակ է
խառնվել քաղաքիս մէջ, որը սկսել է իր ամս-
թափը դործունէութիւնը ահա թէ ինչպէս:
Յուլիսի 24—26-ին քաղաքացիներից Ի. Թա-
դեանան, Միք. Յովսէփեան եւ Թ. Աղաբա-
նեանց լիշեալ սրկաններից ստանոււմ են ընդա-
ռային պատուով, «Ընկերներ» ստորագրութեամբ
տամաններ, որով ոպաանալից կերպով պահան-
ջոււմ են լիշեալ անձինքներից—առաջինից 500
ր., երկրորդից 200 ր. եւ երրորդից 30 ր., ո-
րչելով եւ այդ փողերը դնելու տեղն ու ժա-
մանալը, իսկ եթէ օրոյած ժամանակին իրանց
այդ պահանջները չը կատարեն, այն ժամանակ
մանները, չը գիտենք անհամեստութիւնից թէ
երկրորդից դրդված նամակաները ստանալուց եւ
եթ ամբողջ քաղաքը «չաւ» են գցոււմ, բայց
եթէ այդ պարոնները այդ մասին ոչ ոքին չը
լայնէին եւ մի քիչ էլ խեղճ բանեցրած լի-
նէին, այն ժամանակ կտրելի կը լինէր այդ սը-
րկանների հէնք իրանց լարած թռակարգով
բռնի. ապագայից դրան Թողելիլ հետ պատու-
ած դէպքը, արցն նոյն ձեւով փող պահանջող-
ները ձեռքակալվեցին եւ ուղարկվեցին տաժա-
նակիր աշխատանքները»:

ԱՅԻՈՒՄԱՆԻԹԵ ԿԵՂ ԳԵՐՈՒՄ ԵՆ. ՎԻՐ ԺԱՄԱՆԱ-
կէն Մշակութեմ գրքեց, որ տեղիս գործարան-
ներէց մէկում հայ բանուորներէց մէկը սպանեց
իւ մամսական երեխային եւ փայտի ուժեղ
հարուածներով մեծէ ի մահ վիրաւորեց իր
կողմը Այտմ կկնը առողջացել է եւ հիւանդա-
նոցց ղուրս է եկել. իսկ ամուսնուն տարել
են վինուորական հիւանդանոցը, որովհետեւ
քնուրթիւնը գտաւ նրան խելագար... Նոյն այլ
խելագարը փորձեց հիւանդանոցում վերջ դնել
իր կեանքին. չուանալով ձեռնոցն ու սլ օրը զէնը,
եւ զլուր եւ յոժեղ կերպով խփել է դրան շըր-
ողարմի եւ բաւական խօրը վէրջ բացել:

ՀԱՅԵՏԵՑԻՑ (Բնասարաբխայի նահանգ) մեզ գործում են, «Բնասարաբխայի Բելց ընդլայնում միջին օր հարուստ հայ անձն կտակել է արդեն ընդի տարիներին ի վեր 40,000 ռ., որի տուր 1200-ական ռուբլի է տրվելու մի ըանի հայազգի չեւուտը ու որ ապա աղ են իր—Բնասարաբխայի չը ջառնում միայն Գուստարը, որ ընդ մեզ յայտնի է, յանձնված է աղնակալաններ ի ծղովին, որին ստացվում է ընդանաններ Վարդիթեմար. ըայց չը նայած որ, ըստ երեւոյթի, հաստատ հիւմեներ յիւս է գրված աղ ընդ գործը, միշտ էլ հանդէս են գալիս մի շարք միջնորդներ այս զէպըում եւ նորապատկանի համար միջնորդներին այդ 120 ռուբլու մի յուր մասը անց են կացնում իրանց գործանոր Այզպէս պատահեց, որ մի միջնորդը ըստաւ նորապատկաններին 300 ռ. իր իւր թիւը միջնորդութեան համար Գորզ է, որ աղնակալաններ չեւուտ դա մի օժանդակութեան է ընդ թէ ան իրանց վիճակը կամ գործը բարւոյնքիւ համար, ըայց չը ըստ է զայիս որ կտակը ուղղակի իր նպատակին չէ ծագաւ յաւա Այւմա իմանում ենը, որ մեր թիւակալանները այդ գործը ուղում է կարգաւորել վերանցելով միջնորդութեաններին նախկին եղանակը:

Զարկը, որով պետք է թալ տրվի այստեղ
բորսայում սակազենի ռուսական 40%-ակ
բէնտան 2,310 միլիոն ռուբլու:

Կուրսերի նպատակն է տալ ունևորներին մասնագիտական—տնտեսական կրթություն և պատրաստել հմուտ հաշվապահներ։ Աւարադները ստանում են պատենտային Կուրսերում առանձին են՝ 1) Առևտրական թղթաբանության և թղթաբանություն համարի վրա։ 2) Հաշվապահություն՝ արդիւնաբերական-գործարանական տնտեսական և բանկային։ 3) Առևտրական թղթակցություն։ 4) առևտրական տրեյտագիտություն։ 5) Առևտրական և մուրհակային օրենքներ։ 6) Գեղարվեստություն և արագազորություն (ուղղումն ձեռագրի)։

Ընդունելությունը՝ սեպտեմբերի 1-ից առն օր՝ Կուրսերում։ Կուրսերի կանոնադրությունը (уставъ) և մանրամասն ծրագիրը—տրվում և ուղարկվում են ձրիարար Օտարաշարադներին զիմում են՝ БАНУ, учредителю коммерческих курсовъ

А. И. Теръ-Каспарову.

10—25